

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ เสนอผลของการวิเคราะห์แต่ละข้อความในรูปของลำดับที่ของข้อความ ที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน เรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดโดย พิจารณาจากค่ามัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ และฐานนิยมที่คำนวณได้¹ โดยแบ่งเสนอเป็น สองตอน ตอนแรกเกี่ยวกับแนวโน้มของการจัดการศึกษา เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 ตอนที่สองเป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงปริมาณต่าง ๆ ดัง รายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1. แนวโน้มของการจัดการศึกษา เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535

ผู้วิจัยได้ทำการ เสนอผลและแปลผลตามกรอบที่วางไว้ข้างต้นดังนี้ คือ

1. แนวโน้มนโยบายการจัดการศึกษา เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญของ

รัฐบาล

2. สถานภาพของโรงเรียน เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ

3. เสถียรภาพของบุคลากรในโรงเรียน

4. สวัสดิการในโรงเรียน

5. คุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา

โดยจะแบ่งข้อความในแบบตามออกตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

¹สูตร และตัวอย่างวิธีคำนวณดูในภาคผนวก ก

1. แนวโน้มนโยบายการจัดการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญของรัฐบาล

1.1 แนวโน้มนโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของรัฐบาล

ตารางที่ 3 แสดงลำดับของข้อความเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของรัฐบาล
เรียงจากคามัธยมฐานสูงสุดลงมา

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยมฐาน X	ฐานนิยม Mod.	ฐานนิยม มัธยมฐาน	พิสัย ระหว่างควอไทล์
1	1	4.59	5	0.41	1.05
56	2	4.59	5	0.41	1.12
16	3	4.33	4	0.33	0.96
2	4	4.30	4	0.30	1.03
12	5	4.25	4	0.25	1.10
5	6	4.03	4	0.03	0.67
60	7	4.00	4	-	1.12
62	8	3.80	4	0.20	1.13
59	9	3.79	4	0.21	1.50
4	10	3.50	4	0.50	1.18
11	11	2.50	2.5	-	1.42
3	12	2.20	2	0.20	1.47

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็น
แนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญในปีพ.ศ.2535 เกี่ยวกับนโยบาย
การจัดการศึกษาเอกชนของรัฐบาลนั้นมี 10 ข้อในจำนวน 12 ข้อและเป็นแนวโน้มที่เป็นไป
ได้มากที่สุด 2 ข้ออีก 8 ข้อเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มาก ที่เหลืออีก 2 ข้อแบ่งเป็นข้อความ
ที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับ
มัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 และข้อความที่กลุ่มผู้ผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่า

มีความเป็นไปได้ค่อนข้างมากที่จะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุดของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 เกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาเอกชนของรัฐบาลมี 2 ข้อในจำนวน 12 ข้อคือ

ข้อที่ 1 นโยบายของรัฐบาลจะไม่เปลี่ยนแปลงไปจากปัจจุบันคือยังให้โอกาสเอกชนร่วมจัดการศึกษาแต่คงจะมีส่วนร่วมจัดน้อยมากเพราะรัฐมีนโยบายที่จะขยายการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับค่าบลดมากขึ้น

ข้อที่ 56 รัฐควรมีนโยบายที่แน่นอนว่าจะให้เอกชนเข้ามาร่วมจัดการศึกษาที่เปอรูเซนต์

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 เกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลมี 7 ข้อในจำนวน 12 ข้อได้แก่

ข้อที่ 16 ในอนาคตรัฐจะยังคงให้เงินอุดหนุนและส่งเสริมโรงเรียนเอกชนที่เป็นของมูลนิธิ องค์กรทางศาสนา หรือที่จัดตั้งโดยคณะบุคคลที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมในการบริหารโรงเรียนด้วย

ข้อที่ 2 รัฐมีนโยบายที่จะขยายการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระดับค่าบลดให้ทั่วถึงแต่เนื่องจากรัฐมีข้อจำกัดเรื่องทรัพยากร งบประมาณ และสถานที่ จึงจำเป็นจะต้องเปิดโอกาสให้เอกชนเข้าร่วมรับภาระด้วยแต่เมื่อเทียบสัดส่วนแล้วโรงเรียนเอกชนจะมีจำนวนน้อยมาก

ข้อที่ 12 รัฐจะต้องให้เงินอุดหนุน และช่วยเหลือโรงเรียนเอกชนต่อไปเพราะโรงเรียนเอกชนช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลมากหากรัฐไม่ให้เงินอุดหนุน และช่วยเหลือแล้วจะทำให้โรงเรียนเอกชนเป็นจำนวนมากต้องเลิกล้มกิจการไป และรัฐจะต้องรับภาระเหล่านั้นทั้งหมดซึ่งรัฐไม่มีกำลังพอที่จะทำได้

ข้อที่ 5 นโยบายการจัดการศึกษาของรัฐจะเป็นไปในแนวใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้จัดวางนโยบายว่าเป็นนักการศึกษา นักเศรษฐศาสตร์ หรือนักการเมือง

ข้อที่ 60 รัฐบาลควรปล่อยให้โรงเรียนเอกชนเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนได้อย่างอิสระ

ข้อที่ 62 โรงเรียนเอกชนควรมีคณะกรรมการบริหารโรงเรียนโดยมีเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนเป็นประธาน ครูใหญ่เป็นกรรมการ เลขานุการ และผู้แทนครูประจำการ ผู้ปกครองนักเรียน ผู้แทนนักเรียนเก่า ผู้จัดการ เป็นกรรมการ

ข้อที่ 59 โรงเรียนของรัฐบาลควรจะได้รับค่าธรรมเนียมการเรียนให้สูงขึ้นเพื่อจะได้ไม่แตกต่างจากโรงเรียนเอกชนมากนัก

ข้อที่ 4 นโยบายของรัฐนั้นขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศ ถ้าเศรษฐกิจไม่ดี ฐานะของประชาชนไม่ดี รัฐต้องรับภาระจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 คือ ข้อที่ 11 ที่ว่า ในอนาคตสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะยังคงไม่มีศึกษานิเทศก์ แต่จะอาศัยศึกษานิเทศก์จากกรมอื่นมาช่วยมากขึ้น

สำหรับข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 คือ ข้อที่ 3 ที่ว่า ต่อไปจะมีพลเมืองเพิ่มมากขึ้นรัฐไม่สามารถที่จะรับภาระในการจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึง รัฐจึงต้องเปลี่ยนนโยบายจากปัจจุบันคือให้เอกชนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษามากกว่าปัจจุบัน

1.2 การควบคุมดูแล และส่งเสริมจากรัฐบาล

ตารางที่ 4 แสดงลำดับของข้อความเกี่ยวกับการควบคุมดูแล และส่งเสริมจากรัฐบาลเรียงจากคำมัธยมฐานสูงสุดลงมา

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยมฐาน	ฐานนิยม	ฐานนิยม มัธยมฐาน	พิสัย ระหว่างควอไทล์
7	1	4.88	5	0.12	0.63
14	2	4.59	5	0.41	0.99
6	3	4.59	5	0.41	1.12
13	4	4.50	5	0.50	1.12
8	5	4.12	4	0.12	0.77
57	6	3.86	4	0.14	0.71
17	7	3.72	4	0.28	1.38
58	8	3.07	3	0.07	0.75
9	9	2.75	3	0.25	1.31
15	10	2.70	2	0.70	2.17
10	11	2.50	2	0.50	2.62
61	12	1.50	1	0.50	1.75

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็น
แนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 เกี่ยวกับการ
ควบคุมดูแล และส่งเสริมจากรัฐบาลมี 7 ข้อจากจำนวน 12 ข้อ เป็นแนวโน้มที่มีความ
เป็นไปได้มากที่สุดจำนวน 4 ข้อ และเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากจำนวน 3 ข้อ ที่เหลือ
อีก 5 ข้อนั้นแบ่งเป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าไม่แน่ใจว่าจะเป็น
แนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 จำนวน 1 ข้อ
และอีก 4 ข้อเป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ทั้งนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุดของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 เกี่ยวกับการควบคุมดูแล และส่งเสริมจากรัฐบาลได้แก่

ข้อที่ 7 ศึกษานิเทศก์ควรจะทำหน้าที่นี้เทศอย่างแท้จริงโดยการให้คำแนะนำ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มีโชคยจับผิดและควรจะมีการติดตามผลด้วย

ข้อที่ 14 รัฐมีนโยบายที่จะส่งเสริมด้านวิชาการ และบุคลากรให้มากขึ้นสำหรับเงินอุดหนุนนั้นคงจะต้องพิจารณาให้ตามความเหมาะสม

ข้อที่ 6 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงโดยการเพิ่มงบประมาณ และบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสพการณ์ในด้านการเรียนการสอนให้มากขึ้นเพื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม และทั่วถึง

ข้อที่ 13 ในอนาคตรัฐจะส่งเสริม และสนับสนุนโรงเรียนเอกชนด้านวิชาการมากขึ้น ขณะเดียวกันก็จะค่อย ๆ ลดเงินอุดหนุนให้หมดไป นโยบายนี้รัฐจะทำให้ก็ต่อเมื่อประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้นกว่าปัจจุบัน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุดของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 เกี่ยวกับการควบคุมดูแล และส่งเสริมจากรัฐบาลมี 3 ข้อในจำนวน 12 ข้อคือ ข้อที่ 8, ข้อที่ 57 และข้อที่ 17 ซึ่งหมายความว่า ในอนาคตโรงเรียนเอกชนจะมีเป็นจำนวนน้อยและเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพเท่านั้น ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนอาจลดงานด้านการตรวจและควบคุมลงแล้วหันไปส่งเสริมด้านวิชาการมากขึ้น และโรงเรียนเอกชนควรรวมตัวกันเป็นกลุ่มโรงเรียนเพื่อช่วยเหลือ และประสานงานกันทั้งในด้านการวิชาการและการปกครอง สำหรับกองทุนสงเคราะห์นั้นควรนำมรดกมาทำกิจการบางอย่างโดยเฉพาะธนาคารเพื่อการศึกษา เพื่อที่จะได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้นและเมื่อมีกำลังมากพอก็อาจจะไม่ต้องการรับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 ได้แก่ ข้อที่ 9 ที่ว่าต่อไปอัตรากำลังและปริมาณงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะลดลงเนื่องจากจะมีโรงเรียนเอกชนอยู่เป็นจำนวนน้อย

สำหรับที่เหลืออีก 4 ข้อสุดท้ายในจำนวน 12 ข้อเป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
มีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ได้แก่

ข้อที่ 58 รัฐควรจัดให้มีการแข่งขัน หรือประกวดโรงเรียนดีเด่นระหว่าง
โรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาลเป็นประจำ เป็นประเพณี ๆ ไปทุกปี

ข้อที่ 15 การช่วยเหลือโรงเรียนเอกชนในถิ่นทุรกันดารนั้น รัฐควรจัดบุคลากร
ของรัฐไปดูแล และช่วยเหลือโรงเรียนเอกชนโดยตรงไม่ควรให้เป็นเงินเพื่อให้โรงเรียน
ไปจ้างครูมาสอนเอง

ข้อที่ 10 ต่อไปควรรวมศึกษานิเทศก์ของทุกกรมให้อยู่ด้วยกัน เพื่อที่จะได้ใช้
ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง

ข้อที่ 61 โรงเรียนเอกชนควรจะได้รับเงินเงินเปล่าจากผู้ปกครองนักเรียน
ได้อย่างอิสระ

2. สถานภาพของโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ

ตารางที่ 5 แสดงลำดับของข้อความเกี่ยวกับสถานภาพของโรงเรียนเอกชน
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญเรียงจากค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ฐานนิยม มัธยฐาน	พิสัย ระหว่างควอไทล์
52	1	4.67	5	0.33	0.95
19	2	4.59	5	0.41	1.05
18.2	3	4.50	5	0.50	1.06
18.1	4	4.20	4	0.80	1.09
54	5	4.05	4	0.05	0.91
20	6	4.00	4	-	0.62
55	7	4.00	4	-	0.72
24	8	3.96	4	0.04	0.77
21	9	3.92	4	0.18	0.83
22	10	3.89	4	0.11	0.77
25	11	3.86	4	0.14	1.07
23	12	3.77	4	0.23	1.06
18.4	13	3.59	4	0.41	1.22
64	14	3.32	3	0.32	1.02
63	15	3.10	4	0.90	1.71
26	16	2.61	3	0.39	1.24
18.3	17	2.50	2	0.50	2.03
53	18	1.94	2	0.06	0.72

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็น
แนวโน้มของการศึกษา เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 เกี่ยวกับสถานภาพ
ของโรงเรียนมี 13 ข้อ ในจำนวน 18 ข้อ เป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุดจำนวน 3 ข้อ
เป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากอีก 10 ข้อ ที่เหลือ 5 ข้อ แบ่งเป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
เห็นสอดคล้องกัน ไม่น่าใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษา เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ
ในปีพ.ศ.2535 จำนวน 2 ข้อ เป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้
น้อยที่จะเป็นแนวโน้มของการศึกษา เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 จำนวน
1 ข้อ และข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกันอีก 2 ข้อ ดังรายละเอียด
ต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุด
ของการศึกษา เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 เกี่ยวกับสถานภาพของ
โรงเรียนได้แก่

ข้อที่ 52 โรงเรียนเอกชนจะลดจำนวนลงอย่างมาก โรงเรียนที่มีอยู่จะต้องเป็น
โรงเรียนที่มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูง เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง

ข้อที่ 19 ความนิยมของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนเอกชนจะไม่เปลี่ยนแปลงไปถ้า
ระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยยังเน้นด้านวิชาการอย่างเกี่ยว

ข้อที่ 18.2 การที่ผู้ปกครองจำนวนหนึ่งยังคงนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาใน
โรงเรียนเอกชนที่เก็บค่าธรรมเนียมการเรียนค่อนข้างสูง เนื่องจากผู้ปกครองต้องการให้
เด็กได้รับการอบรมที่ดี มีความรู้ภาษาต่างประเทศ และอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่ดีอันจะเป็นผลดี
สำหรับเด็กในอนาคต

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มาก
ของการศึกษา เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 มีจำนวน 10 ข้อ ดังนี้

ข้อที่ 18.1 การที่ผู้ปกครองจำนวนหนึ่งยังคงนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาใน
โรงเรียนเอกชนที่เก็บค่าธรรมเนียมการเรียนค่อนข้างสูง เนื่องจากโรงเรียนเอกชนเหล่านั้นเน้นการ
เรียนทางด้านการวิชาการ เพื่อมุ่งให้เด็กสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้

1 คน = 0.5
ผู้ปกครอง / ผู้สอน / ผู้บริหาร
* (คนในกรณี)

ข้อที่ 54 โรงเรียนเอกชนส่วนบุคคลที่เพิ่มขึ้นนั้นจะต้องเป็นโรงเรียนที่สามารถดำรงอยู่ได้โดยไม่รับการอุดหนุนจากรัฐบาล

ข้อที่ 20 ทั่วไปโรงเรียนรัฐบาลจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างเพียงพอจนทำให้จำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนมีจำนวนน้อยลง

ข้อที่ 55 โรงเรียนเอกชนที่เพิ่มขึ้นจะต้องเป็นโรงเรียนของมูลนิธิ หรือโรงเรียนขององค์กรทางศาสนาเท่านั้น

ข้อที่ 24 โรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งโดยคณะบุคคลจะต้องมีเจ้าหน้าที่ของรัฐคอยควบคุมดูแล หรือร่วมเป็นกรรมการบริหารโรงเรียนด้วย

ข้อที่ 21 ความนิยมของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนเอกชนจะลดลงเมื่อโรงเรียนรัฐบาลมีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูง

ข้อที่ 22 ความนิยมของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนเอกชนจะไม่เปลี่ยนแปลงไปจากปัจจุบันเพราะโรงเรียนเอกชนเหล่านี้สามารถให้บริการที่ดีแก่นักเรียนและผู้ปกครองได้

ข้อที่ 25 โรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบของมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรทางศาสนา นั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเมืองแต่จะเน้นด้านการศึกษา และการเผยแพร่ศาสนาเป็นสำคัญ

ข้อที่ 23 ทั่วไปโรงเรียนเอกชนจะจัดตั้งโดยคณะบุคคลมากขึ้น

ข้อที่ 18.4 การที่ผู้ปกครองจำนวนหนึ่งยังคงนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนที่เก็บค่าธรรมเนียมการเรียนค่อนข้างสูงเนื่องมาจากความสะดวกในการเดินทางไปโรงเรียน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 มี 2 ข้อได้แก่

ข้อที่ 64 สาเหตุที่โรงเรียนเอกชนเลิกกิจการอาจจะเนื่องมาจาก เจ้าของโรงเรียนไม่พยายามศึกษาหาความรู้ หรือไม่สนใจการศึกษาเท่าที่ควร หรืออาจจะเป็นเพราะทายาทไม่รับช่วงดำเนินการต่อ

ข้อที่ 26 การแทรกแซงกิจการภายในจากต่างประเทศ อาจกระทำได้โดยผ่านองค์กรทางศาสนา ฉะนั้นต่อไปถ้าคอมมิวนิสต์มีอิทธิพลมากในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แล้วจำนวนโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งในรูปแบบขององค์กรทางศาสนาจะเพิ่มมากขึ้น

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อยที่จะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 คือ ข้อที่ 53 ที่ว่าโรงเรียนเอกชนจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นกว่าปัจจุบัน

สำหรับข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกันมี 2 ข้อคือ

ข้อที่ 63 โรงเรียนเอกชนควรจัดตั้งเป็นสหการโรงเรียนเอกชน

ข้อที่ 18.3 การที่ผู้ปกครองจำนวนหนึ่งยังคงนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาใน

โรงเรียนเอกชนที่เก็บค่าธรรมเนียมการเรียนค่อนข้างสูงเนื่องมาจากเด็กสอบเข้า

โรงเรียนรัฐบาลไม่ได้

สำหรับข้อที่ 98

3. เสถียรภาพของมูลค่ากรในโรงเรียน

ตารางที่ 6 แสดงลำดับข้อความเกี่ยวกับเสถียรภาพของมูลค่ากรในโรงเรียน
เรียงจากค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ฐานนิยม มัธยฐาน	พิสัย ระหว่างควอไทล์
39	1	4.97	5	0.03	0.53
36	2	4.83	5	0.27	0.67
40	3	4.79	5	0.21	0.84
28	4	4.73	5	0.27	0.95
30	5	4.59	5	0.41	0.22
31	6	4.59	5	0.41	1.35
35	7	4.50	5	0.50	1.22
34	8	4.23	4	0.23	1.02
27	9	4.17	5	0.83	1.58
32	10	4.13	4	0.13	1.29
38.5	11	3.90	5	1.10	1.79
37	12	3.81	4	0.19	0.89
38.4	13	3.75	4	0.25	1.07
29.3	14	3.75	4	0.25	1.34
33	15	3.61	4	0.39	1.47
29.2	16	3.50	4	0.50	1.46
29.4	17	3.30	3	0.30	2.00
38.3	18	2.96	3	0.04	0.91
42	19	2.50	3	0.50	1.12
38.6	20	2.50	1,3	1.50, 0.50	2.00
41	21	2.32	2	0.32	1.07
38.2	22	1.88	2	0.12	1.29
29.1	23	1.41	1	0.41	0.98
38.1	24	1.17	1	0.17	0.67

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็น
แนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 เกี่ยวกับ
เสถียรภาพของบุคลากรในโรงเรียนมี 14 ข้อในจำนวน 24 ข้อ เป็นข้อความที่เป็นไปได้
มากที่สุดจำนวน 7 ข้อ และเป็นข้อความที่เป็นไปได้มากอีก 7 ข้อ ที่เหลืออีก 10 ข้อแบ่ง
เป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษา
เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญมีจำนวน 2 ข้อ ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้อง
กันว่าเป็นไปได้น้อยจำนวน 2 ข้อ และเป็นไปได้น้อยที่สุด 2 ข้อ ที่เหลืออีก 4 ข้อเป็น
ข้อความที่ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่สอดคล้องกัน ถึงรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุด
ของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 เกี่ยวกับเสถียรภาพของ
บุคลากรในโรงเรียนได้แก่

ข้อที่ 39 ครูเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับงาน
การศึกษาแม้ว่าเทคโนโลยีทางการศึกษาจะเจริญก้าวหน้าก็ตาม

ข้อที่ 36 คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของผู้จัดการโรงเรียนคือจะต้องมีความรู้ด้าน
การบริหารเป็นอย่างดี จะช่วยวิธีใดก็ตาม เช่น ใ้รับการอบรม เคยมีประสบการณ์มาก่อน
หรืออื่น ๆ

ข้อที่ 40 ครูโรงเรียนเอกชนจะต้องมีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมที่ขึ้น
จนใกล้เคียง หรือเทียบเท่ากับข้าราชการครู

ข้อที่ 28 ผู้ที่ลงทุนทุกคนต้องหวังกำไร แต่เจ้าของโรงเรียนควรแสวงหากำไร
จากบริการที่ดี และคุณภาพการศึกษาที่สูงไม่หวังกำไรเกินควร

ข้อที่ 30 ผู้ที่เป็นเจ้าของโรงเรียนเอกชนเคิมที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ถึงขั้นที่
กำหนดไว้ทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนต้องจัดอบรมให้

ข้อที่ 31 โรงเรียนเอกชนที่เป็นของนิติบุคคล ผู้ที่ทำหน้าที่แทนนิติบุคคลต้องมี
ความรู้อย่างต่ำให้สอดคล้องกับเจ้าของโรงเรียนที่เป็นบุคคลธรรมดา

ข้อที่ 35 ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนจะต้องมีความรู้ทางการศึกษาบ้างพอที่จะ
สามารถเข้าใจเรื่องของการศึกษาได้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 มีจำนวน 7 ข้อจากทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ ได้แก่

- ข้อที่ 34 ครูใหญ่โรงเรียนเอกชนจะต้องมีวุฒิทางการศึกษาอย่างต่ำปริญญาตรี
- ข้อที่ 32 เจ้าของโรงเรียนจะต้องมีความรู้ หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารด้วย
- ข้อที่ 37 ผู้จัดการโรงเรียนจะต้องมีคุณสมบัติให้สอดคล้องกับครูใหญ่
- ข้อที่ 38.4 ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนจะต้องมีความรู้อย่างต่ำ ป.กศ.สูง
- ข้อที่ 29.3 เจ้าของโรงเรียนจะต้องมีความรู้อย่างต่ำ ป.กศ.สูง
- ข้อที่ 33 ครูโรงเรียนเอกชนจะต้องมีวุฒิทางการศึกษาอย่างต่ำปริญญาตรี
- ข้อที่ 29.2 เจ้าของโรงเรียนจะต้องมีความรู้อย่างต่ำมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 มี 2 ข้อในจำนวน 24 ข้อ ได้แก่

- ข้อที่ 38.3 ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนจะต้องมีความรู้อย่างต่ำมัธยมศึกษาตอน

ปลาย

ข้อที่ 42 สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของครูโรงเรียนเอกชนจะลดลงกว่าปัจจุบัน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อยที่จะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 ได้แก่

ข้อที่ 41 ครูโรงเรียนเอกชนจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจดีขึ้น แต่สถานภาพทางสังคมครูจะเป็นเพียงผู้รับจ้างสอนหนังสือเท่านั้น

ข้อที่ 38.2 ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนจะต้องมีความรู้อย่างต่ำมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นไปได้น้อยที่สุดที่จะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 มี 2 ข้อในจำนวน 24 ข้อ ได้แก่

ข้อที่ 29.1 เจ้าของโรงเรียนจะต้องมีความรู้ยังต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่ 38.1 ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนจะต้องมีความรู้ยังต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6

สำหรับข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกันเกี่ยวกับเสถียรภาพของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 มี 4 ข้อในจำนวน 24 ข้อได้แก่

ข้อที่ 27 เจ้าของโรงเรียนเอกชนจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และมีความสามารถในการจัดการศึกษา มีฐานะทางการเงิน และหลักทรัพย์เพียงพอ และมีความตั้งใจจริง หรือมีศรัทธาในการจัดการศึกษา พยายามศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ ไม่จำเป็นต้องมีวุฒิทางการศึกษาสูง

ข้อที่ 38.5 ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนจะต้องมีความรู้ยังต่ำกว่าปริญญาตรีการบริหาร

ข้อที่ 29.4 เจ้าของโรงเรียนจะต้องมีความรู้ยังต่ำกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 38.6 ผู้จัดการโรงเรียนเอกชนจะต้องมีความรู้ยังต่ำกว่าปริญญาโท

4. สวัสดิการในโรงเรียน

ตารางที่ 7 แสดงลำดับข้อความเกี่ยวกับสวัสดิการในโรงเรียนเรียงจากค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ฐานนิยม มัธยฐาน	พิสัย ระหว่างควอไทล์
50	1	4.41	5	0.59	0.99
48	2	4.21	5	0.79	1.38
51	3	3.73	4	0.27	1.62
49	4	3.00	3	-	1.00

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 เกี่ยวกับสวัสดิการ

ในโรงเรียนมีจำนวน 2 ข้อใน 4 ข้อ ซึ่งทั้ง 2 ข้อนี้มีความเป็นไปได้มากในอนาคต ที่เหลืออีก 2 ข้อเป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 จำนวน 1 ข้อ อีก 1 ข้อเป็นข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 ได้แก่

ข้อที่ 50 สวัสดิการที่ครูโรงเรียนเอกชนจะได้รับนั้นย่อมแตกต่างกันตามฐานะของโรงเรียนแต่ละแห่ง

ข้อที่ 48 ครูโรงเรียนเอกชนจะได้รับสวัสดิการต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับข้าราชการครู เช่น การปรับเงินเดือน การบำนาญเห็นจบอายุ การขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสวัสดิการอื่น ๆ

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 คือ ข้อที่ 49 ที่ว่าโรงเรียนเอกชนที่มีอยู่จะเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูง มีความมั่นคง ฉะนั้นครูโรงเรียนเอกชนจึงได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ก็คือข้าราชการครู

สำหรับข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกันคือ ข้อที่ 51 ที่ว่าการที่รัฐจะอนุญาตให้โรงเรียนเอกชนนุชนชั้นเรียน หรือเลิกล้มกิจการนั้นควรศึกษาตัวเลขของจำนวนครูเพื่อประกอบการพิจารณาในการที่จะรับบรรจุเป็นข้าราชการหากรัฐยังไม่พร้อมก็ควรให้การอุดหนุนไปก่อนจนกว่าจะถึงเวลาอันสมควร

5. คุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 8 แสดงลำดับข้อความเกี่ยวกับคุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา
เรียงจากค่ามัธยฐานสูงสุดลงมา

ข้อที่	ลำดับที่	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ฐานนิยม มัธยฐาน	พิสัย ระหว่างควอไทล์
44	1	4.50	5	0.50	1.06
45	2	3.92	4	0.08	0.83
47	3	3.92	4	0.08	0.83
43	4	3.67	4	0.33	0.95
46	5	2.77	3	0.23	0.96

จากตารางแสดงว่าข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็น
แนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 เกี่ยวกับคุณภาพ
ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา มี 4 ข้อในจำนวน 5 ข้อ ซึ่งเป็นข้อความที่เป็นไปได้
มากที่สุด 1 ข้อ และเป็นข้อความที่เป็นไปได้มาก 3 ข้อ ที่เหลืออีก 1 ข้อเป็นข้อความที่
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นสอดคล้องกันไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับ
มัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มาก
ที่สุดของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญในปีพ.ศ.2535 คือ ข้อที่ 44 ที่ว่า
คุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จจากโรงเรียนเอกชนมีทั้งสูงกว่าและต่ำกว่าโรงเรียนรัฐบาล
ทั้งขึ้นอยู่กับมาตรฐานและความพร้อมของแต่ละโรงเรียน

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มของการศึกษา
เอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 มี 3 ข้อใน 5 ข้อ ได้แก่

ข้อที่ 45 การเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะหลักสูตรใหม่เน้นวิชาชีพมาก โอกาสที่เด็กจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้จะน้อยลง ขณะเดียวกันการเรียนวิชาชีพในโรงเรียนเอกชนก็เรียนได้ไม่เต็มที่เพราะไม่มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอ

ข้อที่ 47 ในการควบคุมความประพฤติของนักเรียนนั้นทางกระทรวงศึกษาธิการควรมอบอำนาจให้แก่โรงเรียนอย่างเต็มที่ในการที่จะลงโทษ หรือจำหน่ายนักเรียนออกจากโรงเรียน

ข้อที่ 43 เด็กที่สำเร็จจากโรงเรียนเอกชนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีความประพฤติเรียบร้อย

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 มี 1 ข้อในจำนวน 5 ข้อ คือ ข้อที่ 46 ที่ว่า คุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนจะเป็นดั่งเช่นปัจจุบัน

หากพิจารณารวมทั้งหมดจากการวิเคราะห์แล้วปรากฏผลดังนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากที่สุดของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 มีจำนวน 17 ข้อ จากทั้งหมด 75 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 22.67 ของทั้งหมด

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นแนวโน้มที่เป็นไปได้มากของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 มีจำนวน 33 ข้อ จากทั้งหมด 75 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 44 ของทั้งหมด

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันไม่แน่ใจว่าจะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 มีจำนวน 8 ข้อ จากทั้งหมด 75 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 10.67 ของทั้งหมด

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีแนวโน้มที่เป็นไปได้เล็กน้อยที่จะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ. 2535 มีจำนวน 4 ข้อ จากทั้งหมด 75 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 5.33 ของทั้งหมด

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเป็นไปได้น้อยที่สุดที่จะเป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 มี 2 ข้อ จากจำนวนทั้งหมด 75 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 2.67 ของทั้งหมด

สำหรับข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกันมีทั้งหมด 11 ข้อ จากจำนวน 75 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 14.67 ของทั้งหมด

เมื่อพิจารณารวมข้อความที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่ามัธยฐานนี้แตกต่างจากฐานนิยมไม่ถึง 1 รวมทั้งพิสัยระหว่างควอไทล์มีค่าตั้งแต่ 1.50 ลงมา ซึ่งหมายความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นข้อความที่เป็นแนวโน้มของการศึกษาเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในปีพ.ศ.2535 มีจำนวนทั้งสิ้น 50 ข้อ จากจำนวน 75 ข้อ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของทั้งหมด

ตอนที่ 2. การวิเคราะห์สถิติแนวโน้มสำหรับตัวแปรเชิงปริมาณต่าง ๆ ได้แก่ จำนวนครู
จำนวนนักเรียน จำนวนโรงเรียน และงบประมาณ¹ ปรากฏผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

จำนวนครู ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบจำนวนครูที่สอนใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เปรียบเทียบจำนวนครู
ที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญา
ตรีขึ้นไปที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และวิเคราะห์แนวโน้มของจำนวนครู
ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาสายสามัญทั้งหมด ปรากฏว่า ในปีพ.ศ. 2535 จำนวนครูที่สอนใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับจำนวนครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย สำหรับครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมี
แนวโน้มลดลง เช่นเดียวกับครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

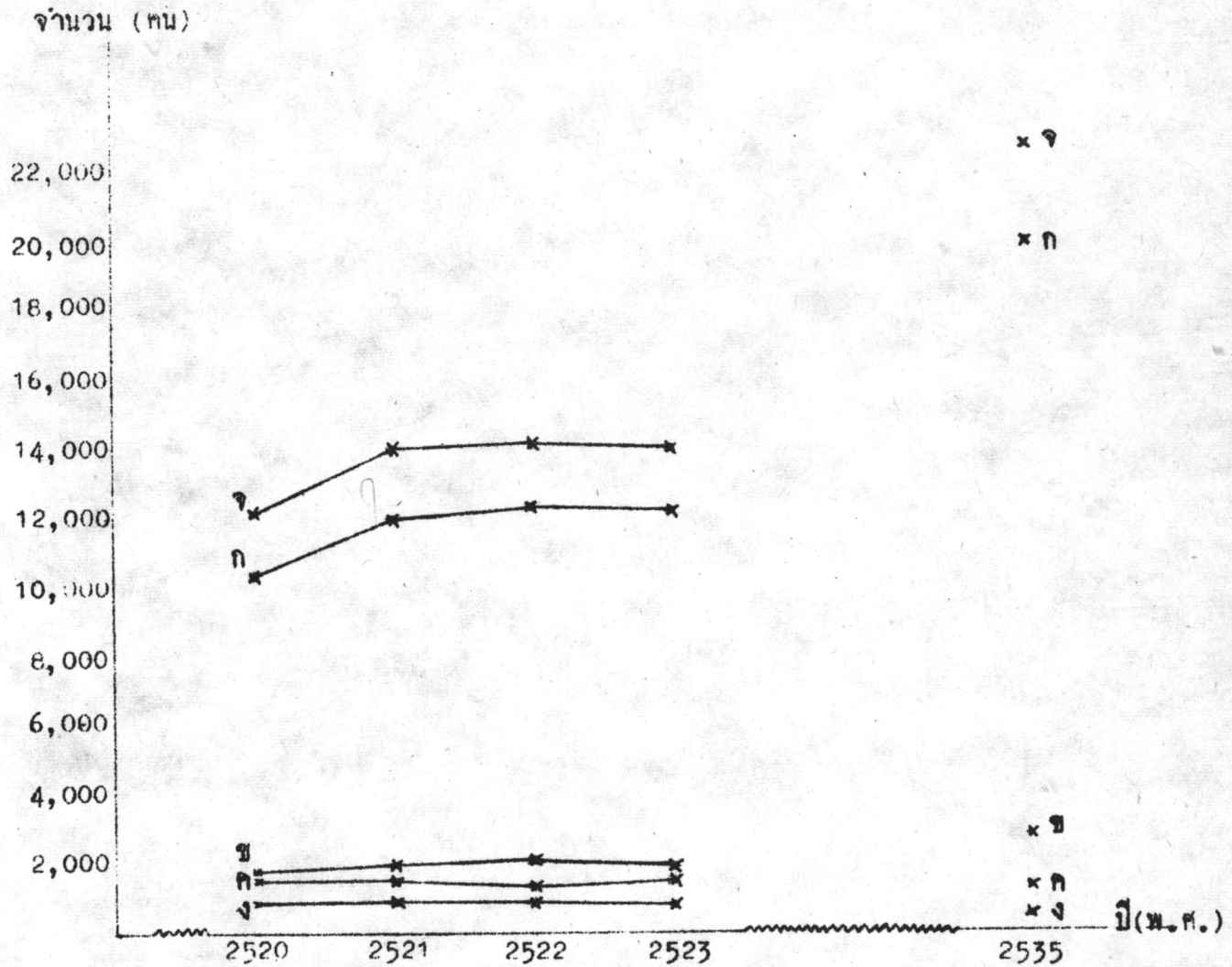
เมื่อพิจารณาจำนวนครูทั้งหมดที่สอนในระดับมัธยมศึกษาสายสามัญแล้วปรากฏว่า
มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังแสดงใน ตารางที่ 9 และกราฟที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงแนวโน้มของจำนวนครูที่สอนในโรงเรียนเอกชน
ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ

ระดับชั้นที่ทำการสอน	ปี พ.ศ.				
	2520	2521	2522	2523.....	2535
มัธยมศึกษาตอนต้น	10,343	12,003	12,377	12,238....	19,920
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1,798	2,052	2,129	1,982.....	2,839
ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปสอน					
มัธยมศึกษาตอนต้น	1,519	1,503	1,363	1,522....	1,300
มัธยมศึกษาตอนปลาย	860	907	855	810.....	585
รวมครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา	12,414	14,055	14,056	14,220....	22,759

แหล่งข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

¹ สุตกร และตัวอย่างการคำนวณดูในภาคผนวก ก

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนครูที่สอนในโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ

- ก หมายถึง จำนวนครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- ข หมายถึง จำนวนครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ค หมายถึง จำนวนครูที่ปฏิบัติงานที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- ง หมายถึง จำนวนครูที่ปฏิบัติงานที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- จ หมายถึง จำนวนครูทั้งหมดที่สอนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ

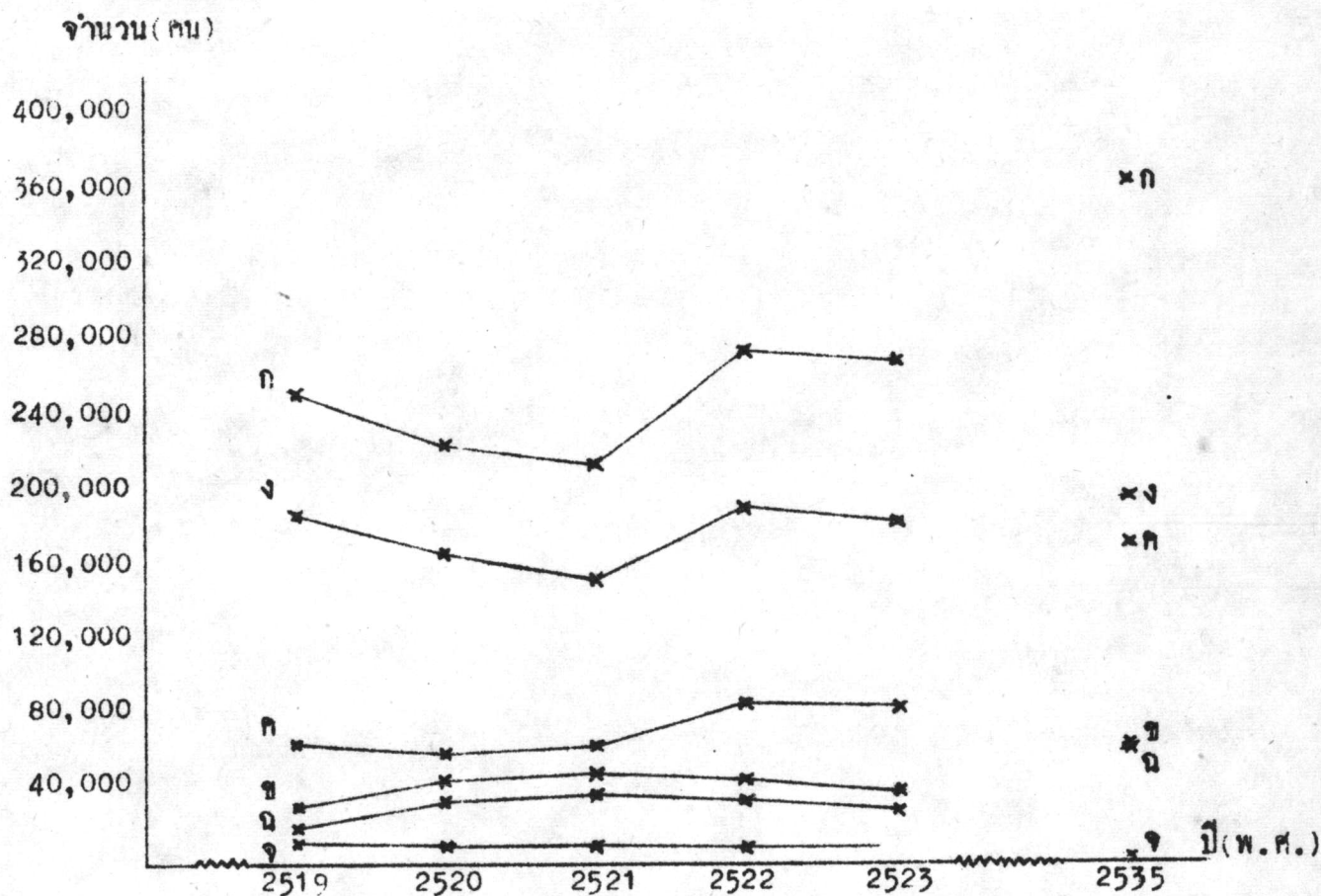
จำนวนนักเรียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาแนวโน้มของจำนวนนักเรียนโดยเปรียบเทียบระหว่างจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค และเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏว่า ในปี พ.ศ. 2535 จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนกลางกลับมีแนวโน้มลดลง ซึ่งตรงข้ามกับจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนภูมิภาคที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

เมื่อพิจารณาจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งหมดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังแสดงใน ตารางที่ 10 และ กราฟที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ในโรงเรียนเอกชน

ระดับชั้น	ปี พ.ศ.				
	2519	2520	2521	2522	2523.....2535
มัธยมศึกษาตอนต้น	251,534	224,527	214,784	274,427	268,507...264,140
มัธยมศึกษาตอนปลาย	29,942	43,790	47,127	43,669	37,905....62,614
มัธยมศึกษาตอนต้นใน กรุงเทพมหานคร	64,068	59,062	62,129	85,173	86,133...169,650
มัธยมศึกษาตอนต้นใน ส่วนภูมิภาค	187,446	165,465	152,655	189,254	182,374...194,542
มัธยมศึกษาตอนปลายใน กรุงเทพมหานคร	11,574	10,068	10,046	9,654	9,018.....2,336
มัธยมศึกษาตอนปลายใน ส่วนภูมิภาค	18,368	33,722	37,081	34,015	28,887....60,278

แหล่งข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญในโรงเรียนเอกชน

- ก หมายถึง จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 ข หมายถึง จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ค หมายถึง จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร
 ง หมายถึง จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในส่วนภูมิภาค
 จ หมายถึง จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร
 ฉ หมายถึง จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในส่วนภูมิภาค

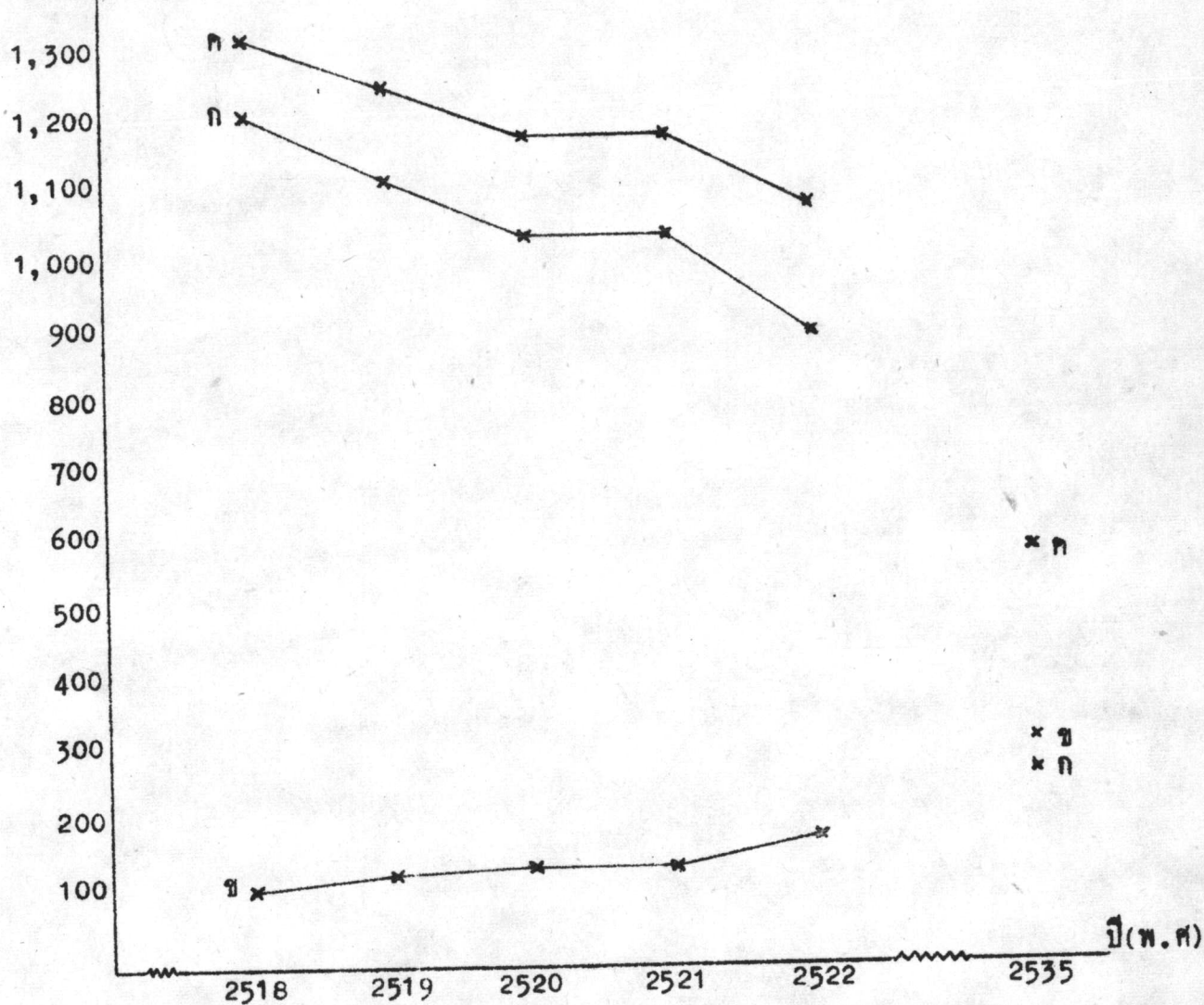
จำนวนโรงเรียน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนโรงเรียน
 เอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับจำนวนโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 และวิเคราะห์หาแนวโน้มของจำนวนโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญทั้งหมด
 ปรากฏว่า ในปีพ.ศ. 2535 จำนวนโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีแนวโน้มลดลง
 ตรงกันข้ามกับจำนวนโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
 เมื่อพิจารณารวมจำนวนโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญทั้งหมด
 ปรากฏว่ามีแนวโน้มลดลง ดังแสดงในตารางที่ 11 และกราฟที่ 3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ

ระดับชั้นที่เปิดทำการสอน	ปี พ.ศ.					
	2518	2519	2520	2521	2522	...2535
มัธยมศึกษาตอนต้น	1,212	1,120	1,041	1,042	904271
มัธยมศึกษาตอนปลาย	110	131	141	141	181316
รวม	1,322	1,251	1,182	1,183	1,085587

แหล่งข้อมูล กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ

จำนวนโรงเรียน

แผนภูมิที่ ๖ แสดงจำนวนโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ
 ก หมายถึง โรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 ข หมายถึง โรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ค หมายถึง โรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาทั้งหมด

งบประมาณ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาแนวโน้มของจำนวนงบประมาณในปีพ.ศ. 2535 โดยทำการวิเคราะห์หาจำนวนงบประมาณรวมทั้งหมดที่ให้อุดหนุนแก่โรงเรียนเอกชนสายสามัญระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา และทำการวิเคราะห์หาเฉพาะงบประมาณที่อุดหนุนส่งเสริมครู-ครูใหญ่ ผลปรากฏว่า ทั้งงบประมาณที่อุดหนุนส่งเสริมครู-ครูใหญ่ และงบประมาณที่ให้การอุดหนุนแก่โรงเรียนเอกชนทั้งหมดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นดังปรากฏในตารางที่ 12 และกราฟที่ 4 ต่อไปนี้

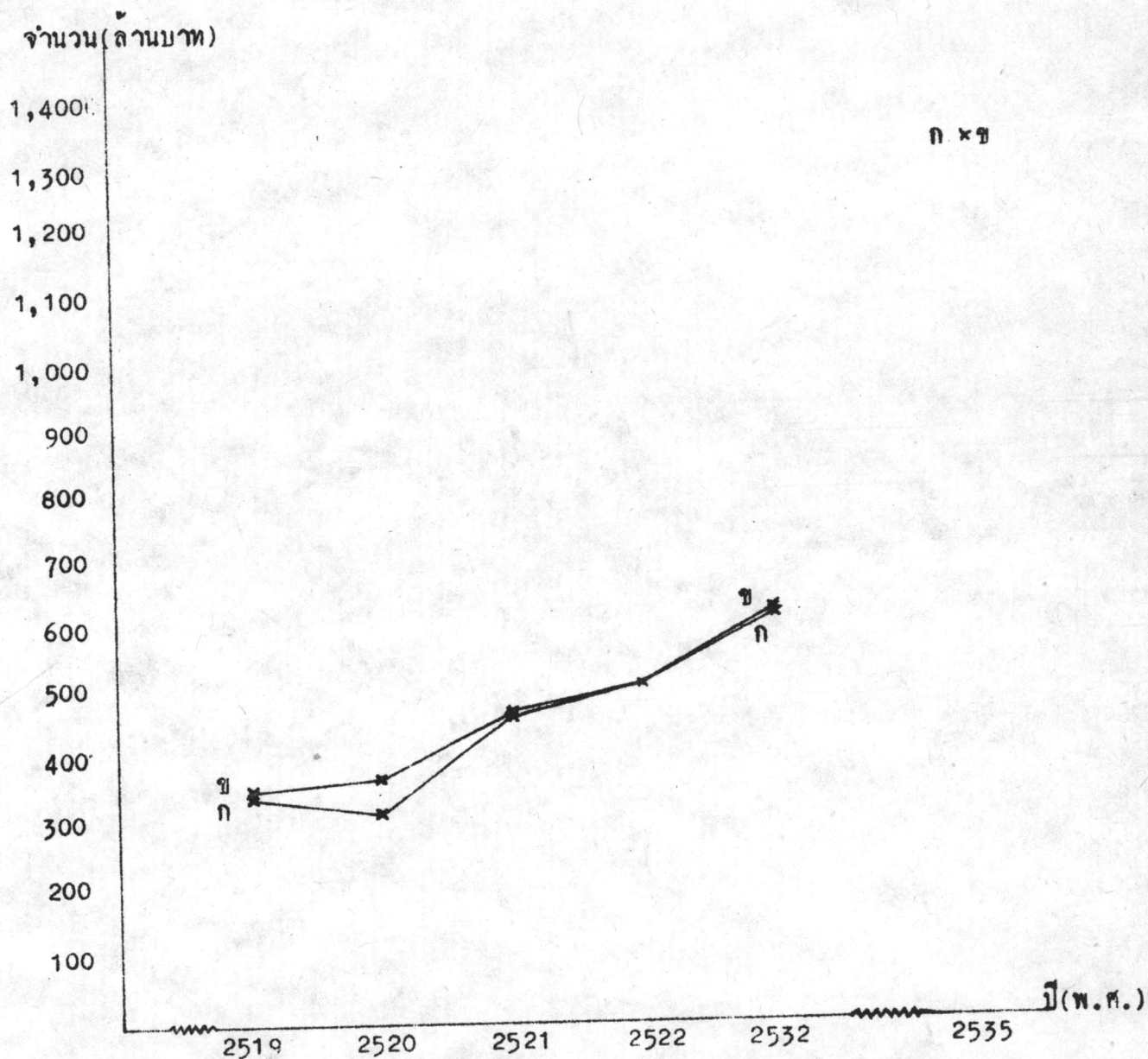
ตารางที่ 12 แสดงงบประมาณอุดหนุนโรงเรียนเอกชนสายสามัญ
ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทการอุดหนุน	ปี พ.ศ.					
	2519	2520	2521	2522	2523.....	2535
อุดหนุนช่วยเหลือครู-ครูใหญ่	346.6	324.3	468.0	514.2	622.6	...1,395.0
อุดหนุนโรงเรียนเอกชนทั้งหมด	351.6	357.5	474.7	519.8	628.1	...1,395.1

แหล่งข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

แผนภูมิที่ 4 แสดงจำนวนงบประมาณอุดหนุนโรงเรียนเอกชนสายสามัญ
ระดับต่ำกว่าอุดมศึกษา

ก หมายถึง จำนวนงบประมาณอุดหนุน ช่วยเหลือครู-ครูใหญ่

ข หมายถึง จำนวนงบประมาณอุดหนุนโรงเรียนเอกชนทั้งหมด